

Ruzicska megy haza

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 33. szám, 2019. augusztus 16.

Együtt hárman aztán nagy nehezen kifizették a lakást. A Jencit, így ahogy mondom, másnap vitte el az agyvérzés. Na, akkor ez az árva lélek, az én Ruzicskám munka mellett ápolhatta még az anyját is. Pedig nem volt az egy olyan finom asszony. Büntette az szegény Jencit is, meg a Ruzicskát is, ameddig csak az erejéből tellett. Szegény árvám befogadott egy kóbor macskát, hogy könnyebb legyen a gyász. De az anyja elkergette. Amíg Ruzicska bent dolgozott az üzemben, az a cica eltűnt. Amikor otthon kérdezte az anyját, hogy mi lett a Sanyikával, az anyja, az a hamis kis szottyadt ördög nézett rá nagy szemekkel, mint aki nem is érti a kérdést: „Hát volt itt macska?” Szerintem színlelt az mindent. Én mondom, nem volt az ágyhoz kötve, csak ápoltotta magát. Ha elment reggel a Ruzicska, biztos, hogy kipattant az ágyból a banya, és szaladt a városba... hagyjuk is, mi mindent csinált!